

[Birthe Nielsen]

komme ind på, hvor det er, man især vil skære ned.

Det, vi havde ønsket, var først og fremmest, at lovforslaget skulle have taget større hensyn til de sociale skævheder som følge af retten til at fradrage private renter, men det er desværre ikke blevet muligt. Vi havde helst set fra SFs side, at løsningen på problemet havde været en omlægning af rentefradragsretten. Det kunne ikke gennemføres takket være de radikale og hr. Erling Olsen.

Nu står vi over for et lovforslag, som i første fase ganske vist gør lidt ved formueopgørelserne, og det kan vi ikke være uenige i, men den måde, man har formuleret tingene på, og den måde, man har sat det i sammenhæng med nedskæringer på, er slet ikke noget, vi ønsker fra SFs side. Det, man nemlig ønsker, er, at samtidig med at man indfører et socialt indkomstbegreb, så skæres der voldsomt ned på børnetilskuddene, på daginstitutionerne og på ydelser til de handicappede. Det kan bevises med tørre tal. Jeg vil godt komme ind på, hvilke persongrupper disse lovforslag særligt berører.

Det er først og fremmest børnefamilierne og de handicappede. Indtægtsgrænsen for børnetilskuddene bliver nedsat fra 144.000 kr. til 128.000 kr., en besparelse alene på 130 mill. kr. Det vil sige en forringelse af børnetilskuddene på i alt 295.000 kr., og det berører 120.000 børnefamilier, og 30.000 familier vil blive helt afskåret fra i fremtiden at få børnetilskud. Socialforskningsinstituttet har udregnet, at en familie med 1-2 børn har merudgifter på ca. 30 pct.

Desuden vil der blive skåret ned på pensioner, invaliditetsydelse til vores svageste medborgere, og man skal også betale for varig hjemmehjælp, til trods for at ministeren samtidig i lovforslaget peger på, at det er bedst, at de ældre kan blive så længe hjemme i deres bolig som overhovedet muligt. Men det er ikke nok med det. De skal samtidig betale en større ydelse for at få lov til at blive hjemme, hvorimod det dog har været billigere, end når de har været anbragt på et plejehjem. Her vil man også skære ned.

Tildeling af fripladser i daginstitutioner for børn skal man også til at gennemføre nogle andre regler for, og der skal indføres betaling for socialpædagogiske fripladser, der skyldes børnenes fysiske eller psykiske handicap. Det vil sige, at de handicappede og

forældre til handicappede børn pålægges man en ekstra skat, for det er dyrt at være handicappet eller være forældre til et handicappet barn. Vi skruer den danske velfærdsstat tilbage til begyndelsen af 1950'erne, hvor vi i Danmark, til trods for at der var krise og arbejdsløshed, indførte en rimelig sociallovgivning, netop revalideringsloven, der gav handicappede og forældre til børn, der havde et handicap, muligheder via vores sociale lovgivning. Dengang fritog man handicappede for betaling af hjælpemidler og gav forældrene rimelige vilkår i forbindelse med deres handicappede børn.

Hvad betyder så dette? Ja, det kan betyde, at det både menneskeligt og især økonomisk bliver så byrdefuldt og belastende for forældrene, at de må opgive at have deres handicappede barn i hjemmet og bliver tvunget til at anbringe barnet på en døgninstitution, hvilket er betydelig mere kostbart rent menneskeligt, men også økonomisk for samfundet.

Ser vi på kontanthjælpen efter bistandsloven, ser vi, at der også her skal skæres ned. Man har efterhånden barberet bistandsloven så meget, at den totalt minder om den gamle forsorgslov fra før 1976. Dengang havde man i modsætning til det, der foreslås i det lovforslag, vi har til behandling i dag, retsbestemte ydelser. Denne ret eksisterer ikke mere, hvis dette lovforslag bliver vedtaget. Der står kun i bistandslovens § 37, at det højeste beløb, man kan få, er højeste dagpengesats i 3 måneder, men ikke noget om, hvor langt kommunerne kan gå ned i hjælp. Med de sparerammer, der er lagt for stigningstakten i kommunerne i de kommende år, skal der ikke megen fantasi til at forestille sig, hvad det betyder for de sociale forbrugere, der skulle være så uheldige, at de bliver arbejdsløse i mere end 3 måneder. Der står nemlig ikke noget om, hvad der så skal ske, men der er en masse regler om, at man ikke kan få hjælp, og ikke ét eneste ord om, hvad mindstesatsen er.

Med hensyn til daginstitutionspladserne vil socialministeren via et cirkulære bestemme, hvor meget forældre til børn i daginstitutioner skal betale, og hvor fripladsgrænsen skal lægges. Nogle forældre kan risikere at skulle betale 50 pct. af daginstitutionernes driftsudgifter imod 35 pct., som det er i dag. Jeg vil da godt spørge socialministeren i den-